

ki onlardan bir kısmını, hor ve gülçsüz buluyor ve bunun için de erkek çocuklarını öldürüyor, kadınlarını sağ bırakıyordu.

Çünkü gerçekten de o, yeryüzünde bozgunculuk yapmak isteyenlerdendi.” (Kasas, 28/4). Bu durum uzun yıllar devam etti. Gelecek korkusundan binlerce bebek öldürülüyordu. Fakat Allah’ın emrinin önüne hiçbir kimse çıkamazdı. Musa isimli çocuk süz konusu olunca durum deęiŖecekti. Firavun Allah’ın takdiri ile kendi sarayını teslim edeceği küçük Musa’yı sevecek, himaye edecek, evine götürüp büyütmeye başlayacaktı. Nihayetinde Musa, Firavun’un sarayında yetiŖip olgunluk yaŖına gelecekti. Hatta halk Firavun’un Musa’nın hamisi, karısını da sütanesi sanıyorlardı. Hz. Musa’ya Peygamberlik görevi verildikten sonra, yüce Mevla ilahi tebliği Firavun’a tebliğ etmesini istedi:

اِذْهَبَا

اِلَى

فِرْعَوْنَ

اِنَّهُ

طَغَى “Firavuna gidin. Çünkü o azmıŖtır.” (Taha, 20/43)

فَقُولاَ

لَهُ قَوْلاً

لَيِّنًا

لَعَلَّهُ

يَتَذَكَّرُ

اَوْ يَخْشَى

“Ona yumuŖak söz söyleyin. Belki öğüt alır yahut korkar. ”

(Taha, 20/44) Hz. Musa Firavun’un sarayında büyüdüğü için onu Hakka çağırarak iyilikte bulunmak istiyordu. Allah’ın isteği doğrultusunda, kardeŖi Harun ile birlikte Firavun’a gitti ve O’na Ŗu mesajı ilettiler:

فَأْتِيَاهُ

فَقُولاَ

اِنَّا

رَسُولاَ

رَبِّكَ

فَاَرْسِلْ

مَعَنَا

بَنِى

اِسْرَائِيل

14; وَلاَ

تُعَذِّبْهُ

05;ْ قَدْ

جِئْنَاكَ

بِاَيَةٍ

مِنْ رَبِّكَ

وَالسَّلاَم

15; عَلَى مَنِ

اتَّبَعَ

الْهُدَى “Ona gidin ve Ŗöy

deyin: ‘Ŗüphesiz biz Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını (serbest

bırak ve) bizimle gönünder. Onlara işkence etme. Sana Rabbinin katından bir mucize getirdik. Selâm, doğru yola uyanlara olsun.” (Taha, 20/47) Firavun bu ilahi tebliğ karşısında hiddetlenip büyüklenir. Çünkü o ilk kez kendisinden başka bir ilahın var olduğunu, besleyip büyüttüğü bir insandan duyuyordu. Benden başka Rab olur mu? diye hiddetleniyordu. Sakinleşince, onu incitmeden bu iddiasından vazgeçirebilme umuduyla ikna etmeye çalışıyordu. Fakat Hz. Musa, Allah’n kendisine verdiği emaneti Firavun’a ve bütün insanlara anlatmaya kararlı olduğunu söyleyince, Firavun böbürlenir, kibirlenir ve Hz. Musa’ya hitaben, قَالَلَئِنِاتَّخَذْتَاِلَهاًغَيْرِىلاَجْعَلَنَّكَمِنَالْ.مَسْجُونِينَقَىعَصَاهُفَاِذَاهِىَثُعْبَانٌمُبِينٌوَنَزَعَيَدَهُفَاِذَاهِىَبَيْضَاءُلِل.نَّاظِرِينَمُوسَىوَلْيَدْعُرَبَّهُاِنِّىاِنِّى

اَخَافُ اَنْ
يُبَدِّلَ
دِينَكُمْ
اَوْ اَنْ
يُظْهِرَ فِى
اْلاَرْضِ
الْفَسَادَ
“Firavun dedi ki: Bırakın beni Musa’yı öldüreyim. (Faydası olacaksa)
Rabbini yardıma çağırın! Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden
yahut yeryüzünde bozgunculuk çıkaracağından korkuyorum.”
(Mümin, 40/26) Zalim hükümdar ilahi hakikatleri anlatmak isteyen Hz.
Musa’yı bozguncu olarak tanımlıyor, onu öldürmek için uğraşıyordu.
Ancak Allah’ın dinine bir zarar veremezdi. Yapabileceği tek şey Allah’a inanan ve
Hz. Musa’ya tabi olanlara çeşitli işkenceler yapmak, onları inandıkları dinden
çevirmeye çalışmaktı. Fakat onlar Allah’ın kendilerine bu dünyada veya
ahirette yardımcı olacağından kuşkuları olmadığı için ilahi vahye bağlı kalmaktan geri
durmadılar ve ümitsizliğe kapılmadılar. Firavun ve Hz. Musa arasındaki mücadele bu
şekilde yıllarca devam etti. Firavun artık son hamlesini yapıp Hz. Musa ve arkadaşlarını yok
etmek için ordusunu hazırladı, seçkin askerlerini göreve çağırıp Hz.
Musa’nın üzerine yürüdü. Onlar da muazzam orduyu
gördüklerinde korkuya kapılıp kaçmaya başladılar. Firavun ve askerleri de
onları takip etmeye devam ettiler. Nihayetinde Kızıldeniz sahillerine kadar kovalamaca devam etti.
Artık kaçacak yer kalmamıştı. Musa’ya inananlar, ya denize girip boğulacaklarını ya
da Firavun’un askerleri tarafından öldürüleceklerini
düşünüyorlardı:

فَلَمَّا
تَرَآءَ
الْجَمْعَانِ
قَالَ
اَصْحَابُ
مُوسَى
اِنَّا
لَمُدْرَكُونَ
“İki topluluk birbirini görünce Musa’nın arkadaşları,
‘Eyvah yakalandık’ dediler.” (şuara, 26/61) Çünkü onlara
göre artık Hz. Musa’nın yapacağı bir şey kalmamıştı. Fakat Hz. Musa’nın
Allah’a olan güveni sonsuzdu. قَالَ
كَلاَّ اِنَّ
مَعِىَ
رَبِّى
سَيَهْدِينِ
“Hayır!, Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.” (şuara,
26/62) diyerek arkadaşlarına haykırıyordu. Derken Allah’tan beklenen yardım geldi:
فَاَوْحَيْنَ
ا اِلَى
مُوسَى اَنِ
اضْرِبْ
بِعَصَاكَ

الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ
فَكَانَ
كُلُّ فِرْقٍ
كَالطَّوْدِ
الْعَظِيمِ “ Ey
Musa, ‘Asan ile denize vur.’ Deniz derhal yarıldı. Her parçası koca bir dağ
gibi görünmeye başladı.” (Şuara, 26/63) Hz. Musâ ve ona iman edenler
hiç vakit kaybetmeden Allah’ın kendilerine açtığı bu yolda ilerlemeye
başladılar ve Firavun ve askerlerinden uzaklaşmayı başardılar. Firavun ve askerleri Hz. Musa ve
arkadaşlarını yok etmeyi düşünürlerken, karşılaştıkları bu olağanüstü
manzara karşısında şaşırıldılar. Fakat ne yapacaklarını fazla düşünmeden aynı yolu
takip etmeye başladılar.
فَاَتْبَعَه
15;مْمْرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ
بَغْيًا
وَعَدْوًا “….
Firavun da, askerleriyle birlikte zulmetmek ve saldırmak üzere, derhal onları takibe
koyuldu.” (Yûnus, 10/90) Bu ilahi mucizeyi gördükleri halde, onları
öldürmekten vazgeçmemişlerdi. Allah’ın onlara yardımcı olduğunu
hesaba katmıyor, hatta zihinlerinden bile geçirmiyorlardı. Fakat artık Allah’ın azabı
yakındı. Kur’an-ı Kerim bu anı şöyle anlatıyor:
وَاسْتَكْبَ
85;َ هُوَ
وَجُنُودُهُ
فِى
اْلاَرْضِ
بِغَيْرِ
الْحَقِّ
وَظَنُّوا
اَنَّهُمْ
اِلَيْنَا
لاَ
يُرْجَعُونَ
“O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve
gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (Kasas, 28/39)
فَاَخَذْنَا
07;ُ
وَجُنُودَهُ
فَنَبَذْنَا
07;ُمْ فِى
الْيَمِّ
فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ
الظَّالِمِي

06; “Biz de onu ve askerlerini yakaladık ve onları denize gömdük (orada boğuldular). Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bak!” (Kasas, 28/40) Denizin ortasında boğulacağını anlayan Firavun iman ettiğini söylemişti fakat artık vakit çok geçti. Yüce Mevla bunu da yine Kur’an-ı Kerim’de bize ibret olması için şöyle anlatıyor:

وَجَاوَزْناَبِبَنِىاِسْرَائِيلَالْبَحْرَفَاَتْبَعَهُمْ

فِرْعَوْنُوَجُنُودُهُبَغْيًاوَعَدْوًاحَت.َّىاِذَااَدْرَكَهُالْغَرَقُقَالَ

اَمَنْتُاَنَّهُلاَاِلَهَاِلاَّالَّذِىاَمَنَتْ

بِهِبَنُواِسْرَائِيلَوَاَنَامِنَالْمُسْلِمِينَ& “Nihayet boğulmak üzere iken, İsrailoğullannın iman ettiğinden başka hiçbir ilah olmadığına inandım. Ben de Müslümanlardanım’ dedi.” (Yûnus, 10/90)

اَلْئَنَ

وَقَدْ

عَصَيْتَ

قَبْلُ

وَكُنْتَ

مِنَ

الْمُفْسِدِينَ& “Şimdi mi?! Oysa daha önce isyan etmiş ve bozgunculardan olmuşsun.” (Yûnus, 10/91)

فَالْيَوْمَ

نُنَجِّيكَ

بِبَدَنِكَ

لِتَكُونَ

لِمَنْ

خَلْفَكَ

اَيَةً

وَاِنَّ
كَثِيرًا
مِنَ
النَّاسِ
عَنْ
اَيَاتِنَا
لَغَافِلُون
14; “Biz de bugün bedenini, arkandan geleceklere ibret olman için
kurtaracağız. Çünkü insanlardan birçoğu âyetlerimizden
gerçekten habersizdir.” (Yûnus, 10/92) Dr. Abdurrahman CANDAN

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)